

CEPV2001

K

1 Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští,
 2 jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. ([: Ž 89:7 Jb 1:6 Jb 38:7])
 3 Hospodin však řekl: „Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. At' je jeho dnů sto dvacet let.“ ([: Iz 63:10 Neh 9:30; Ž 78:39 : J 3:6 Ga 5:19- Ga 5:21; Kaz 8:12n])
 4 Za oněch dnů, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na zemi zrůdy, ba ještě i potom. To jsou ti bohatýři dávnověku, mužové pověstní. ([: 1P 3:19n; : Nu 13:33])
 5 I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý. ([: Ž 14:2n; Gn 8:21 Pf 6:14 Jr 17:9 Mt 15:19])
 6 Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. ([: 1S 15:11; Iz 63:10 : Ef 4:30])
 7 Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil.“
 8 Ale Noe našel u Hospodina milost. ([: Ex 33:12- Ex 33:17 L 1:30])

1 Stalo se pak, když se počali množit lidé na zemi, a dcery se jim zrodily,
 2 že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali.
 3 Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnaditi duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvacetilet.
 4 Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí.
 5 Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké myšlení srdce jejich nebylo než zlé po všecken čas,
 6 litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest měl v srdci svém.
 7 Tedy řekl Hospodin: Vyhladím z země člověka, kteréhož jsem stvořil, od člověka až do hovada, až do zeměplazu, až i do ptactva nebeského; nebo líto mi, že jsem je učinil.
 8 Ale Noé našel milost před Hospodinem.

- Jako první nás pravděpodobně napadne otázka, kdo jsou synové božští a dcery lidské. Existují dva zásadní výklady (je jich samozřejmě více): 1) synové božští jsou potomci Šétovi a dcery lidské potomci Kainovi a nebo 2) se jedná o anděly a lidi – ženy.
- v obou případech jde o jasné selhání a propadnutí hříchu – smilstvu. Pravděpodobně dochází k polygamii a sexuální nevázanosti, což je obdoba dnešní společnosti.
- je zajímavé, že jsou zmiňovány dcery lidské a ne synové. Má to snad být narážka na Evino selhání v Edenu? Budou snad ženy navždy spojovány s pádem do hříchu? Navíc, ony to nedělaly vědomě, byly pouze krásné, to synové božští vcházeli k nim.
- Dozvídáme se zde ještě jeden fakt, že z tohoto styku se rodily zrůdy, ne tedy božské bytosti, jak bychom mohli očekávat. To jen svědčí o důsledku hříchu, o jeho destruktivních účincích o tom, jak strhává člověka zpět k zemi, poutá ho k ní co nejdále od Hospodina. To je Satanův úmysl, on nepotřebuje mrtvé lidi, ale lidi Bohu vzdálené.
- 3. v. je jakási vsuvka, lakonické konstatování o lhůtě, kterou dává Bůh lidstvu k nápravě – 120 let
- ve v. 4. je zmínka o tom, že zrůdy vznikaly v těch dnech, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským, ba i po tom. Výklad k CEP říká, že by se mohlo jednat o hrdiny pohanských bájí, nadlidi, polobohy. Napadá mě, že by to mohlo být vysvětlení archeologických nálezů různých praprapředků dnešních lidí. Poznámka ... ba i potom... může být narážkou na genetické anomálie způsobené dědičností, které mohly způsobit, že se obři rodili i v budoucnu (Goliáš).
- V každém případě lze konstatovat jediné, že z hříšného spojení nevzniká nic dokonalého, ale zrůdného
- Je ovšem nutno poznamenat, že o zrůdách se zmiňuje pouze CEP, jiné překlady hovoří o obrech, mužích slavného jména, Nefilim (*n-p-l – synové božští*). I zde ale platí, že výsledkem tohoto styku bylo něco nestandardního, něco, co Boha zarmoutilo.
- v. 6. neničí v záchvatu vzteku a bez rozmyslu, trápí se před konečným rozhodnutím.
- v. 8. - :Gn 7,1 – díky Noeho bezúhonnosti je zachráněna celá jeho rodina, potažmo skrze něj lidstvo a celá země. Skrze Adama byla země prokleta, skrze Noeho je zachráněna.

9 Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. ([: Gn 7:1 Ez 14:14 : Žd 11:7 2P 2:5; Gn 5:22 Gn 5:24 Jb 1:1 Jb 1:8 : Gn 17:1 L 1:6])
 10 A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta.
 11 Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí.
 12 Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu. ([: Gn 18:21 Ž 53:3n; : 1P 3:20])
 13 I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí. ([: Jb 22:15- Jb 22:17 : Ez 7:2n])
 14 Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou. ([: Ex 2:3 Ex 2:5])
 15 A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát

9 Tito jsou příběhové Noé: Noé muž spravedlivý, dokonalý byl za svého věku, s Bohem ustavičně chodil Noé.
 10 (Zplodil pak Noé tři syny: Sema, Chama a Jáfeta.)
 11 Ale země byla porušena před Bohem, a naplněna byla země nepravostí.
 12 Viděl tedy Bůh zemi, a aj, porušena byla, nebo bylo porušilo všeliké tělo cestu svou na zemi.
 13 Protož řekl Bůh k Noé: Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; z té příčiny, hle, již zkazím je s zemí.
 14 Učiň sobě koráb z dříví gofer; příhrady zděláš v tom korábu, a oklejuješ jej vnitř i zevnitř klím.

loket a výška třicet loket.

16 Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro.

17 Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne. ([Ž 29:10 : Am 9:6])

18 S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů. ([Gn 9:9 Gn 9:11])

19 A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou.

20 Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdou k tobě, aby se zachovali při životě.

21 Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm.“

22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal. ([Ex 40:16])

15 A na tento způsob uděláš jej: Tří set loktů bude dlouhost toho korábu, padesáti loktů šířkost jeho a třiceti loktů vysokost jeho.

16 Okno uděláš v korábu, a svrčkem na loket vysokým zavřeš jej; dveře také korábu v boku jeho postavíš, a pokoje spodní, druhé i třetí zdeleš v něm.

17 Já pak, aj, já uvedu potopu vod na zemi, aby zkaženo bylo všeliké tělo, v němž jest duch života pod nebem. Cožkoli bude na zemi, umře.

18 S tebou však učiním smlouvu svou; a vejdeš do korábu, ty i synové tvoji, žena tvá i ženy synů tvých s tebou.

19 A ze všech živočichů všelikého těla, po dvém z každého uvedeš do korábu, abys je živé zachoval s sebou; samec a samice budou.

20 Z ptactva podlé pokolení jeho, a z hověd podlé pokolení jejich, ze všelikého také zeměplazu podlé pokolení jeho, po dvém z každého vejdou k tobě, aby živi zůstali.

21 Ty pak nabeř s sebou všeliké potravu, kteráž se jísti může, a shromážd' sobě, aby byla tobě i jim ku pokrmu.

22 I učinil Noé podlé všeho, jakž mu rozkázal Bůh, tak učinil.

- židovské výklady si všimají dodatku, že Noe byl bezúhonný ve svém pokolení, a dodávají, že kdyby žil v jiné době, třeba době Abrahamově, tak bychom se o něm ani nedozvěděli. Srovnávají ho s Abrahamem, který chodil samostatně před Bohem (: Gn 17,1) a nazývají ho spravedlivým v kožichu (*cadik im pelc*) – *spravedlivý, který se stará sám o sebe, o své teplo a jiné nechá mrznout. Nerozdělá oheň, ale vezme si kožich. Noe je takovým spravedlivým v kožichu, který sice zachrání sebe a svou rodinu, ale na rozdíl od Abrahama (Sodoma a Gomora) nebojuje za ostatní.* (Tajemství Tóry – Jan Divecký)
 - o Noe možná nebyl zcela bez chyby (a kdo je?), ale povšimněme si, jak je celý text napsán: *Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. Kromě dodatku ve svém pokolení je zde ještě dodatek Noe chodil s Bohem.* Tím se zcela jistě odlišoval od svých současníků – on komunikoval s Bohem, spoléhal na Jeho milost. Možná, že i hřešil, ale hledal u Boha odpuštění. Okolní lidstvo se však dostalo pravděpodobně za hranici, kdy je ještě možno slyšet hlas svědomí a činit pokání a setrvalo ve hříchu. Napadá mě souvislost s Ježíšovým výrokem o rouhání se proti DS. (L 12,10)
- Je zde opětovná zmínka o zplození 3 synů. Snad je to právě pro jejich důležitost v budoucnu, kdy z nich vzejde celé současné lidstvo - všechny rasy.
- Text se zmiňuje o tom, že země byla *zcela* zkažená a *všechno* tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu. Tedy nejen lidé, ale i zvířata, vše bylo zcela zkažené. Bůh, ač nerad (litoval), byl nucen zemi zlikvidovat – očistit od hříchu – křest vodou. Bůh říká, že tvorstvo zahladí i se zemí (: Gn 3,17) – země si nese prokletí díky Adamovi.
- Nyní se podíváme podrobněji na **archu**. Slovo překládané jako archa znamená *ošetku* a vyskytuje se také v Ex 2,3.5 (Mojžíš byl v ošetce puštěn po Nilu). H. *téba* – tímto slovem se označuje schránka na svitek Zákona v synagóze. „Ale **teva** znamená i **slovo**. Navíc rozměry archy byly 30x300x50 loktů, což v gematrii představují hebrejská písmena **לשכ**. Tato písmena tvoří slovo **lašon**, neboli **jazyk, řeč**. Noe (ale také i my) se měl před vnější zkárou skrýt do slov Tóry a modlíteb.“ (Tajemství Tóry – Jan Divecký)
 - o Archa mi též připomíná Písmo – Bibli, které nás, spolu s vírou drží na hladině rozbouřeného moře. Kromě fyzické záchrany, šlo především o záchranu duchovní.
- v. 17. - teprve nyní se Noe dozvídá proč má stavět archu a vzápětí (v. 18.), že s ním Bůh uzavře smlouvu (zatím neví jakou)
- v. 22. svědčí o Noeho důvěře v Boha